

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
02. СЕПТЕМБРА 2019. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите молим вас.

Председник већа отвара главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, под службеним бројем К.По₂ 4/17 против оптуженог Лукић Гојка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву, из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/2015 од 10.05.2018.године.

У предмету поступа веће у неизмењеном саставу.

Председник већа констатује да су на главни претрес приступили:

-Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду, Љубица Веселиновић,

-оптужени Гојко Лукић присутан, са браниоцем. Јел ту адвокат? Јесте. Са браниоцем адвокатом Жељком Санковићем који је присутан,

-оптужени Љубиша Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Савом Стојановићем, који је присутан,

-оптужени Душко Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Небојшом Перовићем, који је присутан.

-оптужени Јован Липовац присутан, са браниоцем адвокатом Ђорђеом Дозетом који је присутан,

-оптужена Драгана Ђекић присутна, са браниоцем адвокатом Гораном Нинићем који је присутан.

Да ли је приступио пуномоћник оштећених?

Констатује се да је на главни претрес приступила пуномоћник оштећених адвокат Милена Васић, која даје заменичко пуномоћје за адвоката Марину Кајић.

Констатује се да су на главни претрес приступили и сведоци Плазинић Марко, Шалипур Жељко, Удовичић Зоран, Туцовић Владан и Грујичић Раденко. Значи свих пет које смо звали за данас.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

На основу одредбе члана 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса, и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка.

У доказном поступку одређује се извођење доказа испитивањем сведока Плазинић Марка, Шалипур Желјка, Удовичић Зорана, Туцовић Владана и Грујичић Раденка.

Прозовите ми сведока Плазинић Марка. Добар дан.

Сведок Марко Плазинић: Добар дан.

Председник већа:

Пред судом се налази сведок Плазинић Марко, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 010321631 издату у Полицијској управи у Чачку, ЈМБГ 0307962782858.

Марко, ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, пре него што кренемо да разговарамо само да видимо ваше личне податке. Ви сте испитивани као сведок на записнику пред тужиоцем за ратне злочине дана 10.02.2015.године, тада сте давали личне податке. Да ли су исти као овде, има ли неких измена, адреса пребивалишта?

Сведок Марко Плазинић: Адреса је промењена, није Заблаће, него је Жежевица.

Председник већа: Жежевица?

Сведок Марко Плазинић: Да.

Председник већа: То је исто код Чачка јел?

Сведок Марко Плазинић: На територији Општине Чачак.

Председник већа: Добро. Има ли нека друга..., има ли улица или нешто? Не.

Сведок Марко Плазинић: Нема.

Председник већа: То је село?

Сведок Марко Плазинић: Нема, то је улица бб.

Председник већа: Добро. Значи остали подаци су исти јел?

Сведок Марко Плазинић: Све је исто.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику пред тужиоцем за ратне злочине КТИ број 2/14 од 10.02.2015. године, с тим што наводи да је дошло до промене адресе пребивалишта да сад станује у месту Жежевица бб, Општина Чачак.

Јел тако?

Сведок Марко Плазинић: Да. 32224, а Заблаће је 32223.

Председник већа: 32224 пошта. Добро. Ви ћете бити саслушани као сведок у вези са догађајем који се десио у Штрпцима, када су скинути путници са воза и после убијени, догађај је од 27.02.1993.године. Пре него што кренемо да разговарамо само да вас упозорим на ваша права и обавезе. Да ли ви познајете неког овде од оптужених ради се о Лукић Гојку, Васиљевић Љубиши, Васиљевић Душку, Липовац Јовану и Ђекић Драгани?

Сведок Марко Плазинић: Моја изјава је сад таква, после толико година значи, ликови се мењају.

Председник већа: Не, не, само полако. После ћемо о изјави, него да ли сте с неким у сродству, у завади од њих?

Сведок Марко Плазинић: Не.

Председник већа: Нисте?

Сведок Марко Плазинић: Не.

Председник већа: Добро.

Несродан, незавађен. Сведок је опоменут у смислу члана 95 ЗКП-а, да је дужан да говори истину, да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и сведоци полажу заклетву, ја ћу вам је прочитати а ви ћете само рећи да ли прихватате. Заклетва гласи: „заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Јел прихватате?

Сведок Марко Плазинић: Да.

Председник већа: Добро. Овако, кажем ви сте давали исказ на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине 10.02.2015.године, јел се ви сећате тог исказа, да ли остајете при том исказу?

Сведок Марко Плазинић: Остајем.

Председник већа: Остајете. Јел можете да нам укратко поновите шта је то било у вези са овим возом у Штрпцима, где сте ви били, шта сте радили, оно што се сећате наравно.

Сведок Марко Плазинић: Сећам се нас три кондуктера је било на возу под пратњом једнога и другог колеге су по три вагона, ја сам био први, после поштанскога и службеног вагона, на првим вратима, укупно значи у возу је било 10 кола, или 10 пулмана, како може да се каже. Много тога нисам могао да видим једино што сам укапирао да су из мога дела воза одведена три путника и силом прилика сам изашо био напоље, упутио се према отправнику возова да би пио воде, међутим стражар који је стојао на улазним вратима, по мени је био стражар, значи стајао је у униформи, каже не може, ноншаланто сам одговорио зашто ми забрањујеш да пијем воду, неко је реко каже пусти дечка нек иде нек пије воде, ушао сам поред отправника возова, иза његових леђа је умиваоник опрао сам руке да пијем воду, случајно сам се окренуо, иза леђа човек је стајао са хеклером иза мојих леђа, присела ми је вода, вратио сам се у воз, после сам чуо коментаре ко је одведен из мога дела воза, који су били под мојом пратњом. Те људе сам познавао, био је отправник возова и други је био шеф „ЖЕГРАП-а“, Железничко грађевинско предузеће, и један дечко, тако су рекли да је из Бара, они који су били у купеу, значи нит сам видео кога су даље одвели, ни куд су их одвели, ни шта је се десило са њима, не знам. Кад сам изашо напоље, иза зграде сам видео камион војни, да ли су их уводили у камион или нису нисам приметио, јер није био у видокругу, значи како сам улазио код отправника то што сам видео, видео сам камион.

Председник већа: А ко је био још кондуктер с вама, јел се сећате?

Сведок Марко Плазинић: Грујичић Раденко и покојни Срећко Игњатовић и покојни је што је био возовођа, не могу се сетит. Он је био онда и пред пензију, а и много је година прошло после тога.

Председник већа: Добро. А јесте ли видели колико је лица отишло или скинуто с воза, колико сте ви видели?

Сведок Марко Плазинић: Што сам укапирао то је било из мога дела воза.

Председник већа: Троје? Тројица јел?

Сведок Марко Плазинић: Тројица. Даље колеге не знам, они знају.

Председник већа: Добро, а јел било војника око воза?

Сведок Марко Плазинић: Било је испред воза.

Председник већа: Испред воза?

Сведок Марко Плазинић: Испред воза.

Председник већа: Како су били обучени, јесте ли запазили нешто?

Сведок Марко Плазинић: Маскирне униформе, сасвим нормално, нит сам ја знао шта је, јел онда у оно време се протурала прича дезертере да хватају.

Председник већа: А у Штрпцима воз, реч је о брзом возу, јел?

Сведок Марко Плазинић: Брзи воз.

Председник већа: Он није био по...

Сведок Марко Плазанић: ... по свему томе не стоји. Није предвиђено.

Председник већа: Да ли сте приметили неку женску особу око воза?

Сведок Марко Плазанић: Не.

Председник већа: Не?

Сведок Марко Плазанић: Не, како сам изашо значи оно што сам видео њих според воза, код отправника возова, испред отправникове канцеларије, женско ни једно нисам видео.

Председник већа: Добро. Тужиоче има ли питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми да ли можете данас да препознате неког од лица која, рецимо тај што вам је хеклер?

Сведок Марко Плазанић: Много је година прошло, не верујем. Показивали су ми до сад неке слике што сам гледао никога нисам могао да препознам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам питања.

Председник већа: Хвала лепо. Одбрана? Питања за сведока нема. Има ли неко од оптужених питања за сведока? Нема. Плазанићу јел то све, имате ли још нешто евентуално да кажете а да вас нисмо питали?

Сведок Марко Плазанић: Не би знао, питајте, све што могу ја ћу.

Председник већа: Добро, реко да се ви нешто нисте сетили, знам да је прошло доста времена, али претпостављам да то је догађај који се не дешава сваки дан па човеку се уреже у сећање, јел тако.

Сведок Марко Плазанић: Ружно сећање.

Председник већа: Ружно, добро. Ви сте дошли из Чачка јел тако?

Сведок Марко Плазанић: Да.

Председник већа: Овде пише сопственим возилом, приложили сте рачуне за гориво 7.095,00 и 999, приложио рачун за такси 500 динара, укупно за долазак у суд тражите износ од 9.094,00 динара.

Сведок Марко Плазанић: И прошли пут ми није исто плаћено.

Председник већа: Није вам плаћено?

Сведок Марко Плазанић: Да.

Председник већа: Ајте сад ћу да вам платим ово, а за прошли пут ћемо да видимо.

Сведок тражи трошкове на име доласка сопственим возилом из Чачка и натраг од Београда до Чачка рачун за гориво 7.095,00 и 999 динара, и рачун за такси 500 динара, па укупно тражи износ од 9.094,00 динара.

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Марку Плазинићу, на име горива сопственим возилом од Чачка до Београда и натраг и за такси у износу од 9.094,00 динара.

Добићете ово сад са овом нашом службом за помоћ и подршку сведоцима, хвала вам лепо што сте дошли, можете ићи.

Сведок Марко Плазинић: Другима је исплаћен износ за прошли пут што су долазили, само мени није.

Председник већа: Добро, погледаћу кроз предмет па ћу видети, знам да сам неким плаћала али морам да видим. Ето, хвала вам лепо, пријатно.

Сведок Марко Плазинић: Довиђења.

Председник већа: Сведок Раденко Грујичић. Прозовите сведока Раденка. Долазили су, ал смо одложили, нисмо држали прошли пут, бранилац је, Санковић је био болестан. Па знам, доставио је неко, колега Нинић је доставио документацију да сте имали операцију, да, да, знам да тад кад је био претрес доставио је документацију, да сте тек ваљда изашли из болнице или тако нешто. Добар дан.

Пред судом се налази сведок Раденко Грујичић, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 004780945 издату у Полицијској станици у Ужицу, ЈМБГ 1303957793939. Грујичићу добар дан.

Сведок Раденко Грујичић: Добар дан.

Председник већа: Ви ћете данас бити саслушани као сведок овде пред судом, ради се о догађају из 1993. године, отмица путника из воза у Штрпцима. Пре него што кренемо да разговарамо, само да видим ваше личне податке. Ви сте давали исказ пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику 02.02.2015., јесу вам исти лични подаци, адреса пребивалишта, јел нема неких измена? Ужице, улица Душана Поповића 66?

Сведок Раденко Грујичић: Јесте, јесте.

Председник већа: То је јел, значи исто све јел?

Сведок Раденко Грујичић: Јесте.

Председник већа:

Са личним подацима као на записнику пред тужиоцем за ратне злочине од 02.02.2015. године, без измена и допуна. Ви ћете овде данас бити саслушани као сведок, само да вас питам, да ли познајете неког од оптужених, да нисте у сродству или у завади са неким? Овде су оптужени Лукић Гојко, Васиљевић Љубиша, Васиљевић Душко, Липовац Јован и Ђекић Драгана.

Сведок Раденко Грујичић: Не знам их.

Председник већа: Не знате, нисте у завади, у сродству?

Сведок Раденко Грујичић: Никад их ни чуо ни видео.

Председник већа: Добро.

Несродан, незавађен, опоменут у смислу члана 95 ЗКП-а, као сведок сте дужни да говорите истину и не смете ништа да прећутите и упозоравате се да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сведоци полажу заклетву а текст з аклетве гласи, ја ћу вам га прочитати а ви ћете само рећи да ли прихватате. „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“.

Сведок Раденко Грујичић: Да.

Председник већа: Прихватате, добро.

Значи заклет, упозорен, изјави:

Да видимо овако, ви сте давали исказ о овом догађају у Штрпцима на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине 02.02.2015., јел остајете при том исказу?

Сведок Раденко Грујичић: Остајем.

Председник већа: Остајете. Ајте нам сад мало укратко, знам да је прошло време и да је прошло доста времена, али онога колико се сећате, шта?

Сведок Раденко Грујичић: Нешто се сећам, сад се не сећам.

Председник већа: Добро, да нам кажете шта сте ви конкретно тада радили, јесте ли били, шта сте радили на железници, у возу.

Сведок Раденко Грујичић: Био сам кондуктер у возу.

Председник већа: Е испричајте оно што се сећате, изволте.

Сведок Раденко Грујичић: Е сад не знам, нисам сигуран да ли сам кренуо директно из Београда или сам у Ужицу примио воз, то не могу да се сетим сада. Само знам да је воз, ја мислим да је каснио око сата воз, и да је стао у Штрпцима, јер ми по службеној дужности, после два минута пошто нам стане воз, ми смо дужни да изиђемо,

да се информишемо са отправником возова шта је и како је. Ја сам био позади воза, ишао сам, видео сам два, три човека стоје са пушкама, шта су имали не знам, ја сам им назвао добар дан, они су рекли Бог ти помогао, ја сам само питао каква је контрола, кажу много питаш, како се ти зовеш, и пушку репетирао ми, ставио ми је овде на прса, ја сам се оладио онда. Изгубих и говор и све, реко Грујо, они кажу Мујо, реко нисам, и личну карту, ја сам мислио да сам дао личну карту, и они су ме ућерали у воз. После сам видео тај шпалир поред воза како стоји, како изводе ове, једни су ишли с једне стране, други с друге стране.

Председник већа: Војници око воза?

Сведок Раденко Грујичић: Ја, шта су војници, не знам ни ја.

Председник већа: И јесу ли извели путнике из вашег дела где сте ви били кондуктер?

Сведок Раденко Грујичић: Па јесу, из целог воза су одвели, само из мог дела, ја више нисам вјерум ми, само знам после кад сам наишо, кад су изашли да сам донио воде једној жени и дјечи, те сам дао воде да пију.

Председник већа: Што јел та жена нешто кукала?

Сведок Раденко Грујичић: Па била је вјероватно била ваљда у несвест падала, док сам ја дошо они кажу пала жена у несвест, отрчао, донио воде.

Председник већа: А што, шта је њој било?

Сведок Раденко Грујичић: Па вјероватно мужа јој извели, не знам.

Председник већа: Добро, а кад кажете шпалир војника, колико их је то било око воза, мислим оно оријентационо, наравно не тражимо прецизно?

Сведок Раденко Грујичић: Па не знам, са ове једне стране колико сам ја био, можда једно пет, шест их је било са једне стране.

Председник већа: Како су били обучени, шта су имали на себи?

Сведок Раденко Грујичић: Па имали су неке униформе, највише личиле ми на америчке униформе оне шарене, док сам гледао те филмове некад.

Председник већа: Јесу ли имали шта на глави, на главама?

Сведок Раденко Грујичић: Па неки су имали капе, неки нису.

Председник већа: Јел знате колико је отприлике људи скинуто с воза?

Сведок Раденко Грујичић: Шта колко?

Председник већа: Колико је људи скинуто с воза?

Сведок Раденко Грујичић: Е не знам, не знам.

Председник већа: Добро, а јесу ли скидали жене или мушкарце?

Сведок Раденко Грујичић: Мушкарце.

Председник већа: Само мушкарце?

Сведок Раденко Грујичић: Јер ови, они су, воз је био, ја мислим да је имао десет вагона, воз дугачак, и ти не можеш, јер мене су ућерали у воз, пошто ја тако онда сам мого само кроз прозор да видим, тако мало то, ништа више.

Председник већа: И мушкарце су искључиво скидали јел?

Сведок Раденко Грујичић: Вјероватно. Они кажу, после оне жене кажу само мушкарце скидали, жене нису дирали ни ђецу.

Председник већа: Добро, а кад кажете било је око воза војници то, јел била међу њима нека жена, да ли сте видели?

Сведок Раденко Грујичић: Међу војницима?

Председник већа: Да.

Сведок Раденко Грујичић: Нисам.

Председник већа: Нисте видели?

Сведок Раденко Грујичић: Нисам.

Председник већа: Јел био неки са шубаром војник, јесте ли видели можда?

Сведок Раденко Грујичић: Један је био позади са шубаром, а сад.

Председник већа: Је ли по реду вожње, јел требао воз да стане у Штрпцима?

Сведок Раденко Грујичић: Није.

Председник већа: То је брзи воз јел?

Сведок Раденко Грујичић: Брзи воз, није по реду вожње требао да стане, јер смо ми чим стане воз ми смо дужни да изађемо да видимо шта се дешава, после два минута. Јер је он и каснио ја мислим око сат је каснио.

Председник већа: То је брзи који је ишао из Београда за Бар?

Сведок Раденко Грујичић: Београд-Бар, 671 воз број.

Председник већа: 671?

Сведок Раденко Грујичић: Јесте.

Председник већа: Добро. Тужиоче има ли питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Исто као и за претходног сведока, јел би сте могли неког да препознате од тих војника који су?

Сведок Раденко Грујичић: Нисам, нисам. Ја ни себе после нисам могао да познам, препознам од страха јер сам доживео стрес тада, и данас дан и шећер носим од тада и.

Председник већа: Јесте ли ви рекли да сте оседели преко ноћи?

Сведок Раденко Грујичић: Шта да сам?

Председник већа: Јесте ли ви рекли да сте оседели преко ноћи?

Сведок Раденко Грујичић: Јесам, јесам.

Председник већа: Због овог догађаја, јел?

Сведок Раденко Грујичић: Јесам, јесам, 50%.

Председник већа: Кроз исказ сам то видела.

Сведок Раденко Грујичић: Отишо за Бар, вратио се из Бара, 50% сам обелио, ето.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам, хвала.

Председник већа: Одбрана има питања за овог сведока? Нема. Да ли неко од оптужених има питања за овог сведока? Имате ли још нешто да кажете да сте се сетили Раденко?

Сведок Раденко Грујичић: Не, па не могу да се сјетим ништа, не знам, само стојим по оној изјави коју сам дао и...

Председник већа: Добро. Ви сте овде тражили трошкове, одакле сте ви дошли, таксијем из Јабукe код Пријепоља до Београдског сајма.

Сведок Раденко Грујичић: Имам ја ту и земљу и кућу, па сам ја отишо у пензију, ове имам.

Председник већа: Добро, а потом до суда таксијем, донео је рачуне такси из Јабукe 18.000, такси у Београду 400, укупно за долазак и повратак 36.800,00.

Сведок Раденко Грујичић: Јесте, овај ме доћеро до сајма и није умιο даље, овај таксиста из Пријепоља.

Председник већа: Добро.

Сведок Раденко Грујичић: Јер сам ја пошо ноћас у три сата, а имам две краве и пет коза горе, ја сам то све затворио, ја морам се вратити с нечим данас, или такси или кола, да им дам да једу и да пију.

Председник већа: А није могло да се дође аутобусом, није?

Сведок Раденко Грујичић: Па ја сам далеко, неких 17, 18 километара од Пријепоља, а у три сата нема није ништа, никакав превоз. Два километара има макадама.

Председник већа: Сведок тражи трошкове за долазак из села Јабуре код Пријепоља до Београда и натраг таксијем, у износу од 36.800,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Раденку Грујичићу у износу од 36.800,00 динара за долазак и повратак из Јабуре код Пријепоља до Београда и натраг.

Хвала вам лепо, можете ићи, то ћете регулисати са овом службом, то је све. Пријатно. Нека уђе сведок Жељко Шалипур. Дobar дан.

Сведок Жељко Шалипур: Дobar дан.

Председник већа:

Пред судом се налази сведок Шалипур Жељко чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 003931153 издату у Полицијској станици у Ужицу, ЈМБГ 1412971793414. Жељко добар дан.

Сведок Жељко Шалипур: Дobar дан.

Председник већа: Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, ради се о догађају из 1993.године, отмица путника из воза у Штрпцима. Пре него што кренемо да разговарамо само да видим ваше личне податке. Ви сте давали исказ пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 13.02.2015.године, да ли су вам исти лични подаци, адреса пребивалишта и остало?

Сведок Жељко Шалипур: Тако је, нисам мењао пребивалиште, иста је адреса, исти број телефона, све исто.

Председник већа: Све исто, добро.

Сведок Жељко Шалипур са личним подацима као на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине КТИ број 2/14 од 13.02.2015.године, без измена и допуна. Реците ми да ли сте у завади или у сродству са неким од овде оптужених лица? Оптужени су Лукић Гојко, Васиљевић Љубиша, Васиљевић Душко, Липовац Јован и Ђекић Драгана.

Сведок Жељко Шалипур: Нисам.

Председник већа: Нисте.

Несродан, незавађен, сведок опоменут и упозорен у смислу члана 95 ЗКП-а, да је дужан да говори истину, да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело, сведок се упозорава у смислу члана да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лице из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И сведоци полажу заклетву а ја ћу прочитати текст заклетве па ћете ви рећи да ли прихватате. „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“. Јел прихватате?

Сведок Жељко Шалипур: Прихватам.

Председник већа: Добро. Реците ми овако, ви сте давали исказ у вези са овим догађајем у Штрпцима, на записнику пред тужиоцем за ратне злочине 13.02.2015.године, да ли остајете при том исказу?

Сведок Жељко Шалипур: Апсолутно.

Председник већа: Остајете. Јел можете мало да нам поновите онога наравно што се сећате, обзиром да је доста протекло времена, у вези са овим догађајем у Штрпцима, где сте ви били, шта сте радили, шта се то десило, ако можете укратко да нам испричате.

Сведок Жељко Шалипур: Тога данам пошао сам у завичај, пошто сам рођен доле у Прибоју, тај догађај очигледно се десило негде крајем фебруара, негде крајем јануара те године ја сам као полицајац приправник почео радити у полицији у Ужицу, значи као приправник, месец дана пре тог догађаја, негде крајем јануара. И пошао сам доле у завичај и ето десило се то што се десило, седео сам у том возу у одељку, био сам у униформи, мене су легитимисали, одељак је био на десну страну тамо, нисам видео значи саму зграду те железничке станице, нисам предузимао ја никакве службене радње, разумете.

Председник већа: Ви сте били путник јел?

Сведок Жељко Шалипур: Ја сам био путник то је тачно.

Председник већа: Нисте били на дужности?

Сведок Жељко Шалипур: Не, не, ја сам био приправник, значи још нисам положио тај приправнички испит, нисам био још у статусу ОСЈ.

Председник већа: Али сте били у униформи службеној?

Сведок Жељко Шалипур: Тако је, тако је.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Шалипур: Ето кренуо сам у завичај.

Председник већа: И шта, ко вас је легитимисао?

Сведок Жељко Шалипур: Били су у униформи, најмање један, не сећам се можда и двојица који су отворили врата тог одељка и.

Председник већа: А у каквој су униформи, јел се сећате?

Сведок Жељко Шалипур: Та униформа мене је асоцирала на неку војну униформу, а сад ја не могу да прецизношћу да кажем.

Председник већа: Јесу ли имали шта на глави, капе?

Сведок Жељко Шалипур: Не сећам се тога верујте.

Председник већа: Не сећате се. И шта су вам тражили?

Сведок Жељко Шалипур: Личну карту.

Председник већа: Личну карту.

Сведок Жељко Шалипур: Мени и осталим путницима који су били у одељку које ја иначе нисам ни познавао знате. Из одељка где сам ја...

Председник већа: Јел неко изведен из вашег...?

Сведок Жељко Шалипур: ...Тако је, у одељку где сам ја седео, који нисам напуштао, из њега нико није изведен.

Председник већа: Нико из Вашег одељка?

Сведок Жељко Шалипур: Нико, тако, тако је.

Председник већа: А када сте, јесте видели да су некога изводили?

Сведок Жељко Шалипур: Кроз ходник је водили су једног, али не сећам се заиста после оволико година, мушкарац знам да је био у питању, неких детаља о томе...

Председник већа: А кажете седели сте па сте гледали на зграду станице?

Сведок Жељко Шалипур: Одељак је био на десну страну, у смеру кретања воза, да.

Председник већа: А јесте видели неке људе око воза?

Сведок Жељко Шалипур: Не, не.

Председник већа: Ништа?

Сведок Жељко Шалипур: Ја уопште нисам устајао, нисам се приближавао прозору, ушли су са пушкама значи ја озбиљно сам схватио ситуацију тако да нисам ништа ни мрднуо што кажу са те позиције. Када је кренуо воз, ја сам наравно изашао у Прибоју, отишао до куће, да ли је сутрадан, мислим да је сутрадан дошли су из

полиције из Прибоја, изјаве, шта ја знам, све што сам знао од тог догађаја ја сам тада на та њихова питања одговарао.

Председник већа: Тужиоче је ли има питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми колико је путника било у вашем одељку где сте Ви седели?

Сведок Жељко Шалипур: Не сећам се. Нисам био сам, то сам вам рекао, било нас је више, али заиста, заиста не би могао сад прецизно да се изјасним, велики је протек времена, можда је то и једини разлог због кога ја не би могао да кажем колико нас је било у том одељку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада Вас ја нисам разумела, јесте Ви били у униформи или не?

Сведок Жељко Шалипур: Да, ја сам био у униформи, једноставно био у униформи, једноставно после смене кренуо сам доле, али још увек сам био приправник, ја нисам био уопште да кажем у статусу ОСЈ-а, једноставно десетак дана пре тога, то је проверљиво, то може да се провери, негде крајем јануара дошао сам ту у Ужице да радим као полицајац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Реците ми још само колико временски је воз био заустављен?

Сведок Жељко Шалипур: Заиста се не сећам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел` би неког могли да препознате од лица која су, од тих војника?

Сведок Жељко Шалипур: Мени су када сам саслушаван тамо у Ужицу, нудили неке албуме, ја претпостављам да мислите на то, ниједног од тих нисам препознао, тако да не верујем да би и сада ту могао да препознам, јер та лица, два која сам видео, да кажем најмање два, ја први пут сам у животу видео, знате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања.

Председник већа: Добро. Одбрана? Изволите колега Дозет.

Адвокат Ђорђе Дозет: Адвокат Дозет, само једно питање везано за албуме које човек помиње, можете ли рећи када је то било када су Вам показивали те албуме?

Сведок Жељко Шалипур: Па то је негде било...

Адвокат Ђорђе Дозет: Је ли неко скорије време након догађаја или сад?

Сведок Жељко Шалипур: Након, не, не сада, не сада. Ја мислим да је био представник овога тужилаштва ту...

Адвокат Ђорђе Дозет: Не, нисмо се разумели, у односу на период дешавања, да ли је то било тамо `90-тих година или сада у задње време?

Сведок Жељко Шалипур: Не, не, у задње време, у задње време, у задњих пет, шест година отприлике.

Адвокат Ђорђе Дозет: Јесу то били баш сложени албуми оно као албуми за слике породичне или је то оно слике разбацане?

Сведок Жељко Шалипур: Нису биле разбацане, него ја сам употребио термин албум, ја не знам да ли је баш прави назив за то.

Адвокат Ђорђе Дозет: Дакле сложено у неке књиге?

Сведок Жељко Шалипур: Тако је.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија због чега ово питам, ја сам још у истрази у тужилаштву тражио, односно предлагао...

Председник већа: Да се прибаве те фотографије.

Адвокат Ђорђе Дозет: Да видимо о чему се ту ради, међутим до сада нисмо имали никакву повратну информацију.

Председник већа: Јер ми имамо неке фотографије, али то нису албуми.

Сведок Жељко Шалипур: Добро, ја сам можда погрешан и нестручан термин употребио, али ево до мене је што сам могао да појасним.

Председник већа: Добро, има ли још питања одбрана? Има ли неко од оптужених питања за овог сведока? Колегинице, пуномоћник оштећених ја Вас не питам посебно али Ви увек имате наравно право. Имате ли питања? Немате. Добро. Је ли то све Жељко?

Сведок Жељко Шалипур: Па ја сам изјаве у вези овог догађаја дао, тако да ја иза сваке речи коју сам тамо...

Председник већа: Добро, ја Вас питам да ли се још нечега сећате.

Сведок Жељко Шалипур: У датом тренутку не.

Председник већа: То је све, је ли, Ви сте дошли из Ужица аутобусом?

Сведок Жељко Шалипур: Тако је, тако је.

Председник већа: Аутобуска карта укупно то износи повратак – одлазак 3.520,00 динара.

Сведок Жељко Шалипур: Нисам рачунао, али ако је тако тако је.

Председник већа: То су ови наши на основу карте коју сте дали и за плус такси 450 што сте дошли.

Сведок Жељко Шалипур тражи за долазак у суд из Ужица до Београда и натраг, аутобусом и за такси 450,00 динара, укупно износ од 3.520,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

досуђују се трошкови сведоку Жељку Шалипуру у износу од 3.520,00 динара.

То ће Вам дати наша ова Служба за подршку и помоћ сведоцима. Са њима ћете то регулисати. Хвала Вам лепо вратила сам Вам личну карту, је ли тако?

Сведок Жељко Шалипур: Јесте, код мене је.

Председник већа: Добро, хвала лепо. Можете ићи.

Сведок Жељко Шалипур: Хвала и довиђења.

Председник већа: Довиђења. Нека уђе сведок Зоран Удовичић. Добар дан.

Сведок Зоран Удовичић: Добар дан.

Председник већа:

Пред судом се налази сведок Зоран Удовичић, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 008069503, издату у Полицијској станици у Ужицу, ЈМБГ 0712954790010.

Удовичићу Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, ради се о догађају Штрпци из 1993. године, о скидању путника са воза, али пре него што кренемо да разговарамо, само да видимо Ваше личне податке, Ви сте давали исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 24.02.2015. године?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Председник већа: И само јесу Вам исти лични подаци, је ли ова адреса?

Сведок Зоран Удовичић: Све.

Председник већа: Исто све?

Сведок Зоран Удовичић: Све.

Председник већа: Ужице, Жупана Брајана је ли?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 2/14 од 24.02.2015. године.

Па се сведок опомиње у смислу члана 94 ЗКП-а да је дужан да говори истину, да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело.

Само претходно да Вас питам да ли сте у сродству или у завади са неким од овде оптужених, оптужени су Лукић Гојко, Васиљевић Љубиша, Васиљевић Душко, Липовац Јован и Ђекић Драгана?

Сведок Зоран Удовичић: Извињавам се, нисам разумео питање?

Председник већа: Да ли сте у завади или у сродству са неким од ових лица?

Сведок Зоран Удовичић: Не.

Председник већа: Нисте.

Незавађен, несродан.

Добро. Затим се сведок упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви као сведок положите заклетву, ја ћу Вам је прочитати, а Ви ћете рећи само да ли прихватате, заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Је ли прихватате?

Сведок Зоран Удовичић: Прихватам.

Председник већа: Добро.

Положио заклетву, изјави:

Реците ми овако, Ви сте давали исказ о овом догађају Штрпцима, на записнику пред Тужиоцем за ратне злочине 24.02.2015. године, да ли остајете при том исказу?

Сведок Зоран Удовичић: Остајем при том исказу.

Председник већа: Остајете. Је ли можете да нам мало сада укратко испричате у вези са тим догађајем у Штрпцима, шта сте Ви радили конкретно тога дана у возу, јесте ли обављали коју дужност, шта сте радили, шта се то десило, шта је оно што сте Ви видели? Ево изволите.

Сведок Зоран Удовичић: Ја сам био пратилац тога воза, међутим по реду вожње воз у тој станици не стоји. Када је присилно заустављен, ја сам погледао кроз прозор и видео сам да је црвено, да је семафор црвени, онда сам погледао околу, видео сам војнике различито обучене. И онда се једна групица разбежала, потрчала је позади воза и једна кренула је напред. Ја сам колеги који је био са мном, Вранић Мирославу, рекао да оде напред и да прати шта хоће, да провери шта хоће ти војници.

Председник већа: Како се звао тај колега?

Сведок Зоран Удовичић: Вранић Мирослав.

Председник већа: Добро.

Сведок Зоран Удовичић: И ја сам отишао позади. Када сам стигао позади стигао сам истог момента када је та група од три, четири војника ухватила за врата воза и унишља, ја сам их питао шта треба, они су рекли тражимо наше скитнице. Мислим ја сам те изјаве дао и остајем при тим, сада не могу свих детаља да се сетим.

Председник већа: Добро, не морате детаље, дајте још овако онога што се сећате.

Сведок Зоран Удовичић: Па ето тога се сећам, сећам се да су стајали један поред другог у размаку од једно метар и по два, отварали купее, легитимисали, сваки путник, од путника неке су рекли да изађе, неким су враћали личне карте.

Председник већа: Значи тражили су личне карте је ли?

Сведок Зоран Удовичић: Да. И овај ти путници се нису противили томе, већ су излазили. Сада пошто је кордон војника стајао поред воза, тај путник који изађе он се обрати првом војнику, овај га шаље код оног другог и трећег и тако до железничке станице, горе до оне куће где се налазила.

Председник већа: И колико је тако људи изашло из воза?

Сведок Зоран Удовичић: Па у мом делу је негде око, ја сада не знам тачан број али мислим око 7-8 је ту скинуто.

Председник већа: Из Вашег дела?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Председник већа: А из овог другога?

Сведок Зоран Удовичић: Па то је Вранић отприлике да је отприлике око 12-13, не могу тачно нагађам сада, углавном....

Председник већа: А ти људи који су излазили јесу то биле жене или мушкарци или?

Сведок Зоран Удовичић: То су били све мушкарци, војно способни, тако да једног момента човек помисли да је, да се скидају резервисти или људи Републике Српске, да се мобилишу у војску.

Председник већа: А је ли био неки црпураст путник, да ли се сећате?

Сведок Зоран Удовичић: Како?

Председник већа: Црпураст путник, да је био другог тена?

Сведок Зоран Удовичић: Не, не.

Председник већа: Не сећате се. Добро. И где те путнике, где их воде?

Сведок Зоран Удовичић: Па они од војника до војника одлазе сами, нико их не присиљава, нико физичку силу не употребљава, они одлазе овај му каже војник отиђи код овог, овај му каже отиђи код овог, и тако редом све до кућице отправника и онда се губе, испод кућице отправника је обала и онда иду низ ту обалу доле и губе се. Е касније када је воз кренуо ја сам приметио сиво маслинасту цераду, да ли је то од камиона, да ли је то шатор то не могу да, нисам могао да лоцирам то.

Председник већа: А ти путници који су излазили из воза, јесу носили пртљаг, кофере?

Сведок Зоран Удовичић: Носили су кесе, носили су торбе, носили су, њима су, њима је речено понесите ваше ствари идете на преглед.

Председник већа: Тако су им рекли?

Сведок Зоран Удовичић: Да?

Председник већа: Тако су им рекли?

Сведок Зоран Удовичић: Да, да.

Председник већа: А ти војници који су их легитимисали, у чему су били?

Сведок Зоран Удовичић: Па били су различито одевени, нису били једнообразно, тако да су имали различите и капе на главама, колико се сећам, обележја су имали кокарде су имали на капама, неки је имао скијашке капе, неко је шајкаче, неко је овај, тако да овај, нису били овај једнообразно одевени.

Председник већа: А Ви сте били пратилац воза?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Председник већа: Добро, и када они уђу ти војници, је ли то било уобичајено тако да улазе у воз?

Сведок Зоран Удовичић: Да, то је али пре него што ће се то десити, на једно 10-так, 15 дана ситуација се исто дешавала али су скидати војници Републике, способни војници Републике Српске и одвођени.

Председник већа: Па сте Ви мислили да је и тога дана то?

Сведок Зоран Удовичић: И нама је, ја мислим да је и у патролном листу моме конкретно сам имао налог уколико дође до заустављања воза, да омогућимо војницима Републике Српске да уђу и да изврши контролу јер траже своје војнике, обвезнике и то су радили неколико пута, пре тога и онда се десило ово што се десило.

Председник већа: Добро. Је ли имате још нешто да додате?

Сведок Зоран Удовичић: Немам ништа, једино око ових путних трошкова и то.

Председник већа: Добро, то ћемо мало касније само ми реците овако је ли међу тим војницима који су легитимисали или били поред воза, јесте приметили неку женску особу?

Сведок Зоран Удовичић: Међу тим војницима?

Председник већа: Да?

Сведок Зоран Удовичић: Не.

Председник већа: Нисте?

Сведок Зоран Удовичић: Не.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми да ли сте Ви били у униформи?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Каква је Ваша униформа?

Сведок Зоран Удовичић: Полицијска.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Полицијска?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми да ли сте се и Ви легитимисали, да ли сте Ви дали личну карту?

Сведок Зоран Удовичић: Ко ме?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па тим војницима који су тражили личне карте који су ушли?

Сведок Зоран Удовичић: Не, не, мене нису легитимисали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу знали Вашу функцију, јесу знали ко сте Ви?

Сведок Зоран Удовичић: Па ја сам имао обележје, униформу сам имао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте ли нешто, јесте им нешто рекли шта радите у том возу?

Сведок Зоран Удовичић: Ја сам питао шта хоћете, а они су рекли овај тражимо наше скитнице, пре него што су унишили у воз.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте даље нешто питали?

Сведок Зоран Удовичић: Да?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте нешто даље питали, које скинтнице, о чему се ради?

Сведок Зоран Удовичић: Нисам питао јер сам био убеђен да траже њихове људе, из Републике Српске.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А реците ми јел бисте могли некога од тих војника да препознате?

Сведок Зоран Удовичић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам бише питања. Хвала.

Председник већа: Хвала тужиоче. Одбрана? Нема питања. Оптужени има ли питања за овог сведока? Нема. Удовичићу имате ли још нешто да кажете да сте се сетили, да Вам је овако остало упечатљиво у вези овог догађаја?

Сведок Зоран Удовичић: Па једино то ми је било чудно да нису пружали отпор ти путници, да се нису бунили, то ми нешто ми није било логично, они су полазили са њиховим наређењем „пођите, сиђите доле“.

Председник већа: Добро, јесте Ви ишли на неко препознавање ових лица?

Сведок Зоран Удовичић: Молим?

Председник већа: Јесте ишли на неко препознавање ових лица?

Сведок Зоран Удовичић: Па ја не знам, ја сам.....

Председник већа: Ових војника?

Сведок Зоран Удовичић: Ја сам после тог случаја, не могу да се сетим тачно датума, неко је био ухапшен, у ЦЗ-у смо били, ја и колега, и мени су довели човека у фармеркама, патикама и у мајици, и каже, питали ме да ли је, да ли познајем тог, да ли је био тај човек тада ту, такав није био ниједан, били су одевени сви у неким униформама различитим, неко је маскирно, неко она обична, она сиво маслинаста, неко је имао шубару, неко.... они су мени довели у ЦЗ-у један у мајици и у овој, тај неко не знам ни ја ко је ни шта је.

Председник већа: Тако да нисте препознали?

Сведок Зоран Удовичић: Тако да нисам, тако нисам рекао да такав није био ниједан.

Председник већа: А који је био колега са Вама у ЦЗ-у?

Сведок Зоран Удовичић: Молим?

Председник већа: Који је био колега са Вама?

Сведок Зоран Удовичић: Вранић Мирослав.

Председник већа: А и Вранић Мирослав?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Председник већа: И он је ишао је ли, добро. Има ли још питања или? Реците. Представите се само.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Ви сте у истрази изјавили да у то време када је воз пролазио пругом од критичног, критичним догађајем, да то подручје где је та станица Штрпце у том тренутку није била у надлежности Републике Србије?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Била је у надлежности Републике Српске?

Сведок Зоран Удовичић: Да.

Адвокат Небојша Перовић: Ајде молим Вас повежите ми зашто би Ви добили налог од било кога да на територији која не припада надлежности Републике Србије....

Сведок Зоран Удовичић: Па и мени то није јасно.

Адвокат Небојша Перовић: А је ли се Ви тога са сигурношћу сећате или отприлике мислите да је можда било то?

Сведок Зоран Удовичић: Не, не, тако је било.

Адвокат Небојша Перовић: Добро, хвала.

Сведок Зоран Удовичић: Тако је било.

Председник већа: Има ли још питања неких? Је ли то све Удовичићу?

Сведок Зоран Удовичић: Да. Ја сам чак једне прилике рекао да сам се нашао у транзиту ту.

Председник већа: Ви сте овде тражили трошкове из Ужица до Београда и натраг, сопственим возилом 6.000,00 динара?

Сведок Зоран Удовичић: То су они трошкови минимални што кажу што покривају моје трошкове.

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове на име доласка сопственим возилом од Ужица до Београда и натраг за гориво и путарину у износу од 6.000,00 динара, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

досуђју се трошкови сведоку Зорану Удовичићу на име горива сопственим возилом од Београда и натраг у износу од 6.000,00 динара.

Добићете то овамо када са овом службом нашом за сведоке, за подршку сведоцима. Хвала Вам лепо можете ићи. Личну карту сте узели.

Сведок Зоран Удовичић: Пријатно, довиђења. Јесам.

Председник већа: И нека уђе још сведок Владан Туцовић. Добар дан.

Сведок Владан Туцовић: Добар дан.

Председник већа:

Пред судом се налази сведок Владан Туцовић, чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 007815847, издату у Полицијској станици у Ужицу, ЈМБГ 2208968790042.

Туцовићу Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок, дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је превиђена казна затвора до 5 година, али пре него што кренемо само да видим Ваше личне податке. Ви сте давали исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 26.02.2015. године, да ли су Вам исти лични подаци, адреса?

Сведок Владан Туцовић: Јесте. Карађорђева 28 а.

Председник већа: Добро.

Сведок са личним подацима као на записнику пред тужиоцем за ратне злочине КТИ број 2/14 од 26.02.2015. године.

Да ли сте у завади или у сродству са неким од овде оптужених лица, а оптужени су Лукић Гојко, Васиљевић Љубиша, Васиљевић Душко, Липовац Јован и Ђекић Драгана?

Сведок Владан Туцовић: Нисам, а и дотичне не познајем.

Председник већа: Добро.

Несродан, незавађен, опоменут у смислу члана 95 ЗКП-а да је дужан да говори истину и да не сме ништа да прећути. Упозорава се да давање лажног исказа представља кривично дело. Сведок се упозорава да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 ЗКП-а, дакле своје блиске сроднике, тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сведоци полажу заклетву, ја ћу Вам је прочитати, а Ви ћете рећи да ли прихватате, текст заклетве гласи: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што

будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати, је ли прихватате?

Сведок Владан Туцовић: Прихватам.

Председник већа: Добро. У вези догађаја у Штрпцима 1993. године, када су скинути путници са воза, да ли сте били у том возу, који је то воз био, шта сте радили конкретно тог дана и шта знате у вези са тим, само пре него што кренете да разговарате је ли остајете при овој изјави од 26.02.2015. године, коју сте дали пред Тужиоцем за ратне злочине?

Сведок Владан Туцовић: Остајем.

Председник већа: Добро. Ајте нам оно што се сећате испричајте у вези са тим догађајем.

Сведок Владан Туцовић: Па тога дана сам радио, јавио сам се у службу, са Радојчић Драганом, машиновођа, добио сам задатак да као машиновођа идем, одвезем возњу из Пријеполја допратим дефектну локомотиву на пословном возу, мислим да је био пословни.

Председник већа: То је пословни воз одакле је ишао, Београд?

Сведок Владан Туцовић: Из Бара према Ужицу.

Председник већа: Је ли се сећате броја?

Сведок Владан Туцовић: Не сећам се, не сећам се.

Председник већа: Добро.

Сведок Владан Туцовић: Пише можете погледати.

Председник већа: Добро, ја само питам да ли се сећате.

Сведок Владан Туцовић: У путном листу.

Председник већа: Добро.

Сведок Владан Туцовић: И само дошли смо у станицу ја сам био поред са машиновођом и отравник возова ја мислим да је Ичагић изашао, дошао до локомотиве и рекао нам је да не зна како да правда стајање воза, и ја сам му дао путни лист да би могао да правда стајање воза који по реду возње ту није стајао и ту је била група војника, маскираних, и после су 25 минута су држали воз и после тога је су људи мирним кораком ишли су поред станице и иза станице је био камион „Стопедесетка“ ја мислим и ништа, после тога отправак возова ми је дао нам је путни лист, написао правдање воза 25 минута ми смо повукли воз у тунел да би могао пошто је пословни воз или брзи, слагају вас, Ичагић је чекао на сигналу док је све то дешавало и то је све.

Председник већа: Добро, а јесте видели неке путнике да су скидали из воза? Јесте Ви видели неке путнике?

Сведок Владан Туцовић: Па јесам видео путнике, али су путници пролазили, ћутали су, нико ништа није рекао, ништа није било....

Председник већа: Јесу ти који су били, јесу били мушкарци или жене или само?

Сведок Владан Туцовић: Ја мислим да су били само мушкарци.

Председник већа: А јесу носили...

Сведок Владан Туцовић: А био је и црнац неки, тамне пути.

Председник већа: Тамније пути?

Сведок Владан Туцовић: Јесте.

Председник већа: А јесу носили неке торбе путне и то?

Сведок Владан Туцовић: Јесу.

Председник већа: Јесу?

Сведок Владан Туцовић: Јесу. Носили су ја мислим неке транспортне вреће и торбе.

Председник већа: И где су отишли ти путници?

Сведок Владан Туцовић: Иза станице.

Председник већа: Добро, а поред воза је ли био шпалир војника?

Сведок Владан Туцовић: Јесте.

Председник већа: Колико је било тих војника?

Сведок Владан Туцовић: Па ја не знам, било их је доста. Сада....

Председник већа: Како су били обучени, је ли се сећате, јесу ли имали нешто на главама?

Сведок Владан Туцовић: Имали су сви црне капе на главама, неки су имали и оне ваљда да се и не види лице, али неки су сви имали овако заврнуте оне капе, фантомке како се зову. Били су, па ја мислим било је једно 15-20 војника сигурно и са једне и са друге стране воза.

Председник већа: А јесте питали шта, је ли Вам шта Ичагић каже?

Сведок Владан Туцовић: Па рекао је Ичагић каже не знам ја приморали су ме каже не знам како да правдам ово стајање воза, јер тај воз по реду вожње не стаје у станици у Штрпцима.

Председник већа: И колико сте се задржали ту?

Сведок Владан Туцовић: 25 минута.

Председник већа: И након тога?

Сведок Владан Туцовић: Након тога смо повукли воз, увукли смо воз у тунел пошто је има...

Председник већа: Да би прошао овај други.

Сведок Владан Туцовић: Да би прошао други брзи јер је чекао на улазном сигналу докле се ово одиграло и док наш воз није ослободио пролаз другом брзом.

Председник већа: Добро. И после сте наставили?

Сведок Владан Туцовић: Ја, после наставили. Ја сам наставио да радим до Пријеполја и вратио сам дефектну локомотиву, допратио до Ужица.

Председник већа: А јесу Вас легитимисали?

Сведок Владан Туцовић: Јесу, али ја игром случаја сам обукао униформу па нисам имао личну карту, него сам имао само овај новчани документ, ЕВ1 што се, са којим идем на посао, који добијам и назад.

Председник већа: Ви сте тај дали?

Сведок Владан Туцовић: Ја сам тај дао...

Председник већа: Нису правили проблем?

Сведок Владан Туцовић: Нису правили проблеме, а и овај машиновођа Жељко је гарантовао за мене са његовом личном картом.

Председник већа: Аха, са његовом?

Сведок Владан Туцовић: Жељко Радојчић, пошто смо били у локомотиви.

Председник већа: Добро. Тужиоче има ли питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте да су ти људи који су ушли били маскирани?

Сведок Владан Туцовић: Па у маскирним оделима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А у маскирним оделима, јесу били маскирани или су били у маскирним оделима, јесте им видели лице?

Сведок Владан Туцовић: Па били су већином су били маскирани и били су у маскирним униформама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И у маскирним униформама и маскирани?

Сведок Владан Туцовић: Да. Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ничије лице практично, или сте неко лице видели?

Сведок Владан Туцовић: Па знате како, ја када улазим у станицу пролазите поред шпалира војника и не гледате иза себе, не можете ви да видите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, је ли био неко без те фантомке, без маске?

Сведок Владан Туцовић: Па не знам, не сећам се, углавном 26 је година од тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Добро. Има ли одбрана питања? Изволите. Колега Нинић.

Адвокат Горан Нинић: Адвокат Горан Нинић. Споменули сте да сте видели да је паркирана једна „Стопедесетка“ поред?

Сведок Владан Туцовић: Војна, да.

Адвокат Горан Нинић: Да ли је било још неко возило или је то било једино возило?

Сведок Владан Туцовић: Ја сам само видео пошто сам служио војску знам шта је, видео сам само то возило иза станице.

Председник већа: „Стопедесетка“ то је камион је ли?

Сведок Владан Туцовић: Камион, јесте.

Председник већа: Камион, добро.

Адвокат Горан Нинић: Да ли је било још каквих возила ту?

Сведок Владан Туцовић: Нисам, нисам видео. Стварно нисам, јер знате како иде станица, па иде подстаница овде није подстаница него овај два су објекта ту, пазите, иза тога само се надзирала камион, ништа више.

Адвокат Горан Нинић: Хвала.

Председник већа: Добро. Има ли још питања одбрана?

Адвокат Саво Стојановић: Саво Стојановић бранилац Васиљевић Љубише, да разјаснимо мало овај термин маскирани, нико од до сада саслушаних сведока није помињао да је било ко био маскиран, може ли сведок да нам каже које је то време било, да ли је било хладно, да ли, каква су лица била, да ли су то били шалови, да ли капа?

Сведок Владан Туцовић: Капе, капе.

Адвокат Саво Стојановић: Како су стајале те капе?

Сведок Владан Туцовић: Црне капе, па неко је спусти.

Адвокат Саво Стојановић: Објасните колико је њих, на који начин је то, да ли је се то радило о типично маскираним лицима или се ради о заштити лица у зимском времену, био је фебруар месец?

Сведок Владан Туцовић: Па пре ће бити о заштити лица.

Адвокат Саво Стојановић: Хвала.

Председник већа: Добро, а када кажете маскирани, да ли то значи да су имали преко лица па се само отвори за очи или?

Сведок Владан Туцовић: Па неки су имали, неки су имали....

Председник већа: Неки тако, а неки и црне капе јел?

Сведок Владан Туцовић: Неки су имали....

Председник већа: Колико сам Вас разумела?

Сведок Владан Туцовић: Да, да.

Председник већа: Има ли још питања? Оптужени има ли питања за овог сведока? Имате ли још нешто да кажете Туцовићу, да Вас нисмо питали? Да се сећате у вези?

Сведок Владан Туцовић: Па немам.

Председник већа: Немате. Ви сте тражили трошкове за долазак из Ужица до Београда и натраг сопственим возилом 8.500,00 динара, је ли тако?

Сведок Владан Туцовић: Да, да.

Председник већа: Ви 8, Удовичић 6, па како то сада, како ко?

Сведок тражи трошкове за долазак из Ужица до Београда сопственим возилом и натраг у износу од 8.500,00 динара, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

досуђују се трошкови сведоку Владану Туцовићу на име доласка сопственим возилом из Ужица до Београда и натраг у износу од 8.500,00 динара.

Ово ћете регулисати са нашом Службом за подршку и помоћ сведоцима. Хвала Вам лепо што сте дошли. Личну карту сам Вам вратила.

Сведок Владан Туцовић: Јесте.

Председник већа: Добро. Пријатно. Довиђења.

Сведок Владан Туцовић: Довиђења. Пријатно.

Председник већа: Ми смо за данас саслушали ових 5 сведока који су планирани.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

данашњи се главни претрес одлаже, а наставак се заказује за **24.09.2019. године у 09,30 часова, иста ова судница број 4.**

Тада ће бити саслушани следећи сведоци: Митрашиновић Дамјан, Богетић Зоран, Радојчић Жељко, Коковић Милан и Пантовић Зоран. Значи следећих пет сведока за 24. септембар у 09,30.

Због одбране, а и оптужених да бисте могли да планирате своје време за убудуће, сада ћу вам поновити, да вам дам још термина које ћемо имати у октобру. Значи за 24. септембар следећи термин, сведоци Митрашиновић Дамјан, Богетић Зоран, Радојчић Жељко, Коковић Милан и Пантовић Зоран.

Поред овог термина од 24. септембра, следећи термин у октобру ће бити 28. и 29. октобар ујутру у 09,30 судница број 2, то чисто да има одбрана у виду браниоци због својих обавеза, па ћемо следећи пут рећи сведоке које смо тада планирали. Значи 28. и 29. октобар у 09,30 судница 2, а први следећи претрес 24. септембра у 09,30 ова иста судница.

Довршено у 10,40. Реците.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић, ми смо се онда обратили са оним предлогом да се дозволи окривљенима браћи Васиљевић и Ви сте послали онај допис да је мера укинута још од раније и тако даље, међутим у Министарству унутрашњих послова Републике Србије они не признају ту одлуку суда, и чак су донели и ново решење које су уручили 21.08.2019. године у 12,00 часова су уручили мом брањенику, да се чак и забрањује коришћење личне карте као путне исправе за прелазак преко... значи ово је решење које су раније донели, сада су га поновили. Значи онога дана када је стигло од стране вас допис да је суд укинуо привремену меру одузимања путне исправе....

Председник већа: Па у истрази је то још урађено. У истрази имамо решење не могу сада да се сетим како сам када навела, ми смо прегледали, то је тада урађено јер ја знам када сам добила предмет није било никакве мере. Значи то је урађено у истрази.

Адвокат Небојша Перовић: Ево оригинал 21.08.2019. начелник Управе пуковник полиције Душица Бабовић.

Председник већа: Па морате њима да се обратите онда.

Адвокат Небојша Перовић: Али ми смо се обраћали њима са оним Вашим решењем, они и даље не признају.

Председник већа: Морате њима да се обратите да видите то како и шта, ја не могу ништа са њима, ја сам доставила.

Адвокат Небојша Перовић: Ја би Вас замолио значи они то што каже окривљени Васиљевић што иде да тражи да му се изда и пасош и лична карта и тако даље, они не признају то. МУП је то знате... Нису сналажљиви можда до краја у читању списка, сада вероватно је то у питању. Па да ли постоји могућност да се Ви службеним путем доставио би ја, мислим могу Вам и сада предати овај оригинал да им службеним путем доставите неко од Ваших сарадника допис да више није на снази мера и буквално дословце тако написати...

Председник већа: Ајде доставите то уз један поднесак па ћемо да видимо. Ето.

Адвокат Небојша Перовић: Добро. Хвала.

Записничар

Председник већа-судија